

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8CoCsp/14/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5117215385
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Beniačová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5117215385.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky Mgr. Kataríny Beniačovej a členiek JUDr. Táne Rapčanovej a Mgr. Anny Mihálikovej, v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 35 831 154, zastúpeného splnomocneným zástupcom JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom E. XX, XXX XX T. - J. E., proti žalovanej: I. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXXX/X, W., o zaplataenie 1.707,12 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 4Csp/91/2017-53 zo dňa 14. septembra 2018, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým žalobu žalobcu vo zvyšnej časti zamietol a vo výroku o trovách konania, **p o t v r d z u j e .**

Žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

Vo zvyšnej časti **z o s t á v a** rozsudok okresného súdu nedotknutý.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 808,63 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 808,63 eur od 21.08.2018 do zaplataenia (prvá veta výroku) a zároveň žalovanej povolil dlžnú sumu splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 30 eur splatných do konca príslušného kalendárneho mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku, pod hrozbou straty výhody splátok v prípade nezaplataenia jednej splátky v určenej výške a stanovenom čase (veta tretia výroku). Vo zvyšnej časti žalobu zamietol (veta druhá výroku) a súčasne priznal žalobcovi voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 43,12 % (veta štvrtá výroku).

2. Z jeho odôvodnenia vyplýva, že žalobou podanou na súde dňa 04.05.2017 sa pôvodný žalobca (obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s.) proti žalovanej domáhal zaplataenia sumy 1.070,12 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo žalovanej sumy od 20.07.2014 do zaplataenia. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že Zmluvou o pôžičke č. 6153439 zo dňa 06.08.2013 v znení Všeobecných obchodných podmienok (ďalej aj „zmluva o pôžičke“), uzavretou medzi pôvodným žalobcom ako veriteľom a žalovanou ako dlžníčkou, poskytol veriteľ žalovanej pôžičku - spotrebiteľský úver vo výške 1.000,- eur, ktorý mala žalovaná splatiť v 60-tich mesačných splátkach po 32,09 eur s poistením. Zmluva obsahovala údaje o RPMN 32 %, priemernej hodnote RPMN 48,52 %, celkovej čiastke spotrebiteľského úveru v sume 1.871,40 eur. Žalovaná uhradila len sumu 192,54 eur. Listom zo dňa 25.05.2014 vyzval pôvodný žalobca žalovanú na úhradu celej dlžnej sumy (správne má byť vyčísleného nedoplatku, poznám. odvolacieho súdu) a následne pre nezaplataenie dlžnej sumy úver dňa 19.07.2014 zosplatalil. Zmluvou o postúpení pohľadávok (zo dňa 22.08.2017) nadobudol predmetnú pohľadávku terajší žalobca (uznesenie o pripustení zmeny žalobcu zo dňa 15.12.2017).

3. Na takto zistený skutkový stav veci súd aplikoval ustanovenia § 52 ods. 1 OZ v spojení s § 1 ods. 2, § 2 písm. a/, b/, d/, § 9 ods. 1, ods. 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZoSÚ“) a dospel k záveru, že záväzkový vzťah, ktorý vznikol medzi účastníkmi Zmluvy o pôžičke je vzťahom občiansko-právnym, vzhľadom na charakter účastníkov zmluvného vzťahu ide o spotrebiteľskú zmluvu a súčasne zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Prioritne súd zisťoval, či zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje všetky povinné náležitosti v zmysle § 9 ods. 1, 2 ZoSÚ a dospel k záveru, že táto neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f/, k/ ZoSÚ, a to konečnú splatnosť úveru a výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Konkretizoval, že v zmluva neobsahuje údaj o termínoch splatnosti jednotlivých splátok, vyplýva z nej len údaj o výške jednotlivých splátok (32,09 eur s poistením) a počte splátok (60). Považoval za nepostačujúce, ak túto informáciu obsahovali len VOP, pretože zákon výslovne vyžaduje, aby náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere boli obsiahnuté priamo v zmluve a nepripúšťa sa ich obsiahnutie v akýchkoľvek vedľajších dokumentoch. V tejto súvislosti vytkol súd tiež nedostatok určitosti a presnosti pri vymedzení termínu konečnej splatnosti zmluvy (§9 ods. 2 písm. f/ ZoSÚ). V zmluve je termín konečnej splatnosti uvedený len 08/2018, čo je podľa súdu nepostačujúce. Zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje vyčíslenie, aká časť každej splátky pripadá na istinu, aká na úroky a na prípadné poplatky (§9 ods. 2 písm. k/ ZoSÚ). Naplneniu účelu právnej normy nezodpovedá, ak je v zmluve uvedená len celková výška splátky. Význam jej uplatnenia spočíva aj v tom, aby veriteľ nemal možnosť celú zaplatenú splátku použiť na úhradu úrokov, prípadne poplatkov. Len pri naplnení tohto ustanovenia nevzniknú pochybnosti o tom, ako mali byť splátky započítané na úhradu dlžného spotrebiteľského úveru s príslušenstvom. Absencia vymenovaných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere mala za následok, že súd považoval úver za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ ZoSÚ a žalobcovi priznal len čistú nesplatenú istinu po odčítaní úhrad (1.000,- eur - 192,54 eur), teda neuhradený zostatok istiny úveru v sume 807,46 eur, poistné do dňa zosplatenia úveru vo výške 1,17 eur a vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Súd priznal žalobcovi aj uplatnené príslušenstvo pohľadávky v zmysle ustanovenia § 517 ods. 1, 2 OZ v spojení s Nariadením vlády č. 87/1995 Z. z. - úroky z omeškania vo výške 5 % ročne (nie 5,15 % ročne) zo sumy 808,63 eur odo dňa 21.08.2018 (dňa nasledujúceho po splatnosti poslednej splátky, vychádzajúc z VOP) do zaplatenia a vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Zamietnutie žaloby v časti uplatneného príslušenstva pohľadávky odôvodnil tým, že nemal preukázané splnenie podmienok na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru podľa § 53 ods. 9 OZ. Súčasne so súhlasom žalobcu predchádzajúcim jeho rozhodnutiu povolil žalovanej plnenie dlžnej sumy v splátkach, pri stanovení podmienok vo výrokovej časti rozhodnutia. O trovách konania rozhodol súd v zmysle § 255 ods. 1 a 2 CSP a podľa pomeru úspechu strán v spore vyčíslil čistý úspech žalobcu ako úspešnejšej strany v rozsahu 43,12 % a v tomto rozsahu mu priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanej, o výške ktorých rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku v súlade s § 262 ods. 2 CSP.

4. Proti tomuto rozsudku podal riadne a včas odvolanie žalobca, čo do výroku o zamietnutí žaloby vo zvyšku a výroku o trovách konania, z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP a v odvolaní napadnutej časti žiadal rozsudok prvej inštancie zmeniť tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania 5,15 % ročne zo sumy 808,63 eur od 20.07.2014 do zaplatenia, zaplatiť žalobcovi sumu 261,49 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,15 % ročne od 20.07.2014 do zaplatenia v mesačných splátkach 30,- eur splatných k poslednému dňu kalendárneho mesiaca, počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku pod hrozbou straty výhody splátok pri omeškaní so zaplatením čo i len jednej splátky a priznať žalobcovi voči žalovanej právo na náhradu trov konania v celom rozsahu.

V dôvodoch odvolania odvolateľ namietal, že výrok rozsudku, ktorým súd žalobu zamietol, je v rozpore s ustanovením § 282 CSP. Žalovaná písomným podaním doručeným súdu dňa 30.10.2018 uznala žalovaný nárok, následne žalobca písomným podaním zo dňa 13.06.2018 navrhol súdu prvej inštancie, aby vo veci rozhodol rozsudkom pre uznanie podľa § 282 CSP. Pretože v danej veci boli splnené všetky procesné podmienky pre rozhodnutie rozsudkom pre uznanie, súd prvej inštancie mal tento rozsudok vyhlásiť. Prílohu odvolania tvorilo oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 23.08.2017 spolu s podacím hárkom majúci preukázať jeho doručenie.

5. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadрила. Výzva súdu v zmysle ustanovenia § 373 ods. 3 CSP bola žalovanej doručená náhradným spôsobom dňa 23.11.2018 (§ 111 ods. 3 CSP).

6. Odvolací súd nedisponoval s inými podaniami strán sporu v priebehu odvolacieho konania.

7. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) po preskúmaní rozsudku súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 380 CSP a § 379 CSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) rozhodnutie okresného súdu v jeho zamietajúcej časti (výrok II.), ako aj v závislom výroku o trovách konania (výrok III.) ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

8. Primárne odvolací súd poukazuje na procesnú zodpovednosť odvolateľa za obsah jeho odvolania, ktorý je súčasne určujúci pre prieskum napadnutého rozhodnutia odvolacím súdom. Podstatným a zároveň jediným odvolacím dôvodom formulovaným žalobcom, bol namietaný rozpor výroku rozsudku, ktorým súd žalobu zamietol s ustanovením § 282 CSP. V zmysle takto uplatneného odvolacieho dôvodu žalobcom preskúmal odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie.

9. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že žalovaná podaním doručeným súdu 30.10.2017 označeným ako „Uznanie záväzku“ reagovala na výzvu súdu, aby sa vyjadrila k podanej žalobe. Z obsahu tohto vyjadrenia vyplýva, že so záväzkom súhlasí a je si vedomá svojho dlhu, ktorý je ochotná splácať v splátkach po 30,- eur mesačne, pretože jej momentálna situácia jej nedovoľuje platiť viac. K vyjadreniu žalovanej podal žalobnú repliku žalobca (doručenú súdu 19.06.2018), ktorý s prihliadnutím na vyjadrenie žalovanej súhlasil s uhradením pohľadávky pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 30,- eur a navrhol súdu vo veci rozhodnúť bez nariadenia pojednávania rozsudkom pre uznanie v zmysle ustanovenia § 282 CSP. Okresný súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 14.09.2018, na ktoré predvolal strany sporu. Žalobca predvolanie prevzal dňa 29.06.2018 (doručenka na čl. 49 súdneho spisu), na pojednávanie sa nedostavil a svoju neúčast' neospravedlnil. Žalovaná sa pojednávania zúčastnila.

10. Podľa § 282 CSP, ak žalovaný uzná nárok uplatnený žalobcom alebo jeho časť, rozhodne súd na návrh žalobcu rozsudkom pre uznanie nároku.

11. Uznanie nároku je procesným úkonom žalovaného, ktoré je účinné vtedy, keď sa urobí vo vzťahu k súdu. Uznanie nároku voči súdu je možné uskutočniť vo všetkých procesných formách predpísaných zákonom pre podania strán - podstatný však bude obsah tohto úkonu. Môže byť nazvaný aj inak, prípadne môže byť v konkrétnom podaní obsiahnutý bez výslovného označenia, že ide o uznanie nároku. V zmysle výkladového pravidla čl. 11 ods. 1 CSP, ktorý predstavuje materiálny korektív prílišnej formalizácie procesného postupu súdu, je rozhodujúci obsah, nie forma úkonu. V tejto súvislosti je vhodné upozorniť aj na ust. § 124 ods. 1 CSP, ktoré predstavuje dôležité interpretačné pravidlo, podľa ktorého každé podanie je nutné posudzovať podľa jeho obsahu. Pre podanie strán platí tzv. teória prejavu vôle, súd teda prihliada len na to, čo bolo voči nemu prejavené. V zmysle tohto pravidla, súd posúdi vždy obsah a zmysel podania a uskutoční záver, o aký úkon sa jedná. Inak povedané z obsahu procesného úkonu súd ustáli vôľu sporovej strany a charakter je procesnej aktivity. Uvedené pravidlo vychádza zo zásady neformálnosti podania, keďže v civilnom sporovom konaní v zásade pre podanie nie je predpísaná žiadna forma. Prejav vôle musí byť výslovný, dostatočne určitý a zrozumiteľný, aby mohli nastať jej účinky. Nie je možné, aby súd obsah podania výkladom dopĺňal, či domýšľal alebo z neho vyvodil závery, ktoré z obsahu úkonu nevyplývajú. Rovnako súd nemôže výslovne uskutočnený úkon transformovať na iný úkon. Žalovaný je o možnosti uznať žalobcov nárok poučený súdom podľa ust. § 167 ods. 2 CSP. K vydaniu rozsudku na základe uznania nároku tak môže dôjsť jedine na základe konkrétneho procesného prejavu žalovaného v konaní, a to v ktoromkoľvek jeho štádiu konania. Žalovaný môže uznať nárok žalobcu i len čo do určitej výšky alebo len čo do základu.

12. Pri takomto procesnom úkone, uznaní dlhu, jednoznačne vystupuje do popredia požiadavka určitosti prejavenej vôle žalovanej. Podľa názoru odvolacieho súdu prejav vôle žalovanej vo vyjadrení k žalobe práve takúto náležitosť, odhliadnuc od označenia tohto prejavu ako uznanie dlhu, čo je pre vec bez právneho významu, postráda. Z obsahu je zrejmé, že žalovaná so záväzkom súhlasí, je si vedomá svojho dlhu, je ochotná ho splácať vo výške 30 Eur mesačne, pretože jej momentálna situácia nedovoľuje viac. Inak povedané, žalovaná si je vedomá záväzku zo zmluvy, a teda dlhu voči žalobcovi a tento chce plniť v splátkach. Nijakým spôsobom ani náznakom však bližšie tento dlh nekonkretizuje, napríklad ani všeobecne tak, že by uznala dlh, ktorý si žalobca uplatnil predmetnou žalobou. Na tomto základe je potrebné konštatovať, že neboli splnené podmienky pre vydanie rozsudku pre uznanie v zmysle § 282

CSP a procesný postup súdu prvej inštancie - pokračovanie v konaní a vydanie meritórneho rozhodnutia vo veci - bol správny.

13. Vzhľadom na obsah odvolacej námietky žalobcom nebol odvolací súd oprávnený v rozsahu podaného odvolania podrobiť odvolaciemu prieskumu závery rozhodnutia súdu prvej inštancie z iných dôvodov, preto ho ako vecne správne potvrdil.

14. V odvolaní nenapadnutej časti zostalo rozhodnutie súdu prvej inštancie nedotknuté (veta prvá a veta tretia výroku).

15. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 396 ods. 1 CSP a žalovanej, ktorá bola v odvolacom konaní úspešnou stranou sporu, nepriznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko z obsahu spisu nemal preukázané, že by jej akékoľvek trovy v konaní vznikli.

16. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).